

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. ve věci

žalobce: X. X., nar. X
státní příslušnost X
t.č. v X
proti

žalovanému: Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy, Odbor cizinecké policie,
Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort
sídlem Kaplanova 2055/4, 148 54 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. ledna 2024, č.j. KRPA-30639-11/ČJ-2024-000022-ZZC,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím žalovaného k Městskému soudu v Praze, kterému došla dne 9. 2. 2024, domáhal prezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne

23. ledna 2024, č.j. KRPA-30639-11/ČJ-2024-000022-ZZC (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byl podle § 129 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zajištěn za účelem předání podle přímo použitelného právního předpisu Evropské unie (Nařízení Evropského parlamentu a Rady EU č. 604/2013 ze dne 26. 6. 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posouzení žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států), přičemž doba zajištění byla stanovena na 30 dnů ode dne omezení osobní svobody.

II. Podstatný obsah žaloby

2. Žalobce v podané žalobě namítal nezákonnost a nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Tvrdil předně, že žádost o udělení mezinárodní ochrany v Nizozemí dne X nepodal. Byl tam kontrolován, následně dostal „nějaký papír“ a poté byl propuštěn. Vyjádřil domněnku, že byl zaregistrován jako žadatel o azyl, aniž by si toho byl vědom, na základě odběru otisků prstů. Jelikož si nebyl vědom vedeného řízení o udělení mezinárodní ochrany v Nizozemí, vycestoval do Belgie a následně do České republiky.
3. Dále žalobce namítal, že oproti zjištění žalovaného v napadeném rozhodnutí disponuje finančními prostředky na bankovním účtu své partnerky, což uvedl do protokolu o podání vysvětlení, avšak v napadeném rozhodnutí je tato informace nahrazena podle žalobce nepravdivou informací, že žalobce vypověděl opak. Tvrdil dále, že uhradil částku 3.000,- Kč jako finanční záruku, čímž měl potvrdit dostatek finančních prostředků, avšak v napadeném rozhodnutí tato skutečnost uvedena není, když v něm žalovaný naopak tvrdí, že žalobce nemá dostatek prostředků na uhrazení finanční záruky.
4. Žalobce také uvedl, že s partnerkou, která je státním příslušníkem České republiky, čekají dítě, pročez se žalobce snaží zlegalizovat svůj pobyt na území České republiky. Popřel přitom, že by pobýval na území České republiky úmyslně neoprávněně a že by v tom chtěl nadále pokračovat. Snahu o legalizaci svého pobytu žalobce dokládá tím, že vyhledal právního zástupce s domněním, že mu v jeho situaci pomůže a jeho pobyt se staně legálním. V rámci snahy o legalizaci svého pobytu se rovněž dostavil na pracoviště žalovaného, avšak netušil, že je veden jako žadatel o azyl v Nizozemí, pročez byl zajištěn.
5. Žalobce má také za to, že zajištění představuje nepřiměřený zásah do jeho rodinného a soukromého života, neboť je mu zamezen styk s partnerkou, ke které jej váže silné pouto a která je nyní gravidní a žalobce potřebuje. Žalobce i jeho partnerka pociťují zajištění žalobce jako obrovské osobní neštěstí a zažívají v souvislosti s ním značné útrapy, kterým bylo možné předejít využitím některého ze zvláštních opatření podle ust. § 123b zákona o pobytu cizinců. Zajištěním žalobce bylo nepřiměřeně zasaženo i do rodinného a soukromého života jeho partnerky, kterou rovněž znepokojuje i existenční nejistota, pokud by měl být žalobce i nadále zajištěn, neboť by byla po nástupu na mateřskou dovolenou odkázána pouze na příspěvek ve výši 14.000,- Kč.
6. Žalobce rovněž namítal, že žalovaný neužil v jeho případě některé ze zvláštních opatření za účelem vycestování podle ust. § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců a možnosti jejich užití posoudil zcela nedostatečně. Důvod, pro který žalovaný neuložil zvláštní opatření v podobě povinnosti oznámit adresu místa pobytu, zdržovat se tam, každou jeho změnu oznámit následující pracovní den policii a ve stanovené době se na adrese místa pobytu zdržovat za

účelem provedení pobytové kontroly, považuje žalobce za nedostačující, neboť nic nebrání tomu, aby žalovaný v uvedeném místě pobytu žalobce pobytovou kontrolu provedl. K možnostem složení finanční záruky pak žalobce zopakoval, že finančními prostředky disponuje. K možnosti uložení povinnosti zdržovat se v místě určeném policií a ve stanovené době být v tomto místě přítomen za účelem provedení pobytové kontroly žalobce také poukázal na zajištěné ubytování na jím uvedené adrese, kde by se zdržoval se svojí partnerkou, která by také zaručila, že žalobce byl policii k dispozici.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že na stranách 6 – 9 napadeného rozhodnutí jasně a dostatečně odůvodnil, proč nepřistoupil k možnosti užití mírnějších opatření. Odkázal přitom na vyjádření žalobce v protokolu o podání vysvětlení, který sdělil, že žádné peníze nemá, nedisponuje částkou na zaplacení finanční záruky a nezná nikoho, kdo by se něj mohl kaucí složit. Pokud jde o žalobcem zaplacenou částku ve výši 3 000,- Kč, jednalo se podle žalovaného o blokovou pokutu za porušení ustanovení § 103n zákona o pobytu cizinců.
8. Dále žalovaný uvedl, že nepřistoupil k užití zvláštních opatření po zhodnocení dosavadního chování žalobce s ohledem na způsob jeho vstupu a pobytu na území, když žalovaný dospěl k závěru, že v případě žalobce existuje důvodná obava, že výkon správního vyhoštění bude z jeho strany zmařen.
9. Co se týče zásahu do soukromého a rodinného života žalobce, uvedl žalovaný, že vztah žalobce s jeho partnerkou, který navázal během svého nelegálního pobytu, nelze považovat podle jeho doložené intenzity a doby trvání za vztah obdobný vztahu rodinnému podle ust. § 15a odst. 3 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Sám žalobce podle žalovaného uvedl, že partnerku poznal během svého neoprávněného pobytu v Belgii. Do České republiky přicestoval v září 2023 z důvodu těhotenství partnerky. Po celou dobu svého nelegálního pobytu se žalobce nesnažil svůj pobyt legalizovat, až teprve dne 23. 1. 2024 se rozhodl svůj neoprávněný pobyt nějak řešit. Sám žalobce také následně uvedl, že nemá problém s vycestováním např. do Belgie nebo do Holandska, kde má podanou žádost o azyl. Jeho těhotná přítelkyně může setrvat na území České republiky sama, případně vycestují společně, neboť těhotenství dobře snáší a nemá žádné problémy. Podle názoru žalovaného žalobci nic nebrání ve vycestování do Holandska, kde je oprávněn pobývat na základě vedeného azylového řízení, nebo do země původu, kde si následně může podat cestou zastupitelského úřadu podat žádost o povolení k pobytu na území České republiky.
10. Závěrem žalovaný s ohledem na shora uvedené navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Obsah správního spisu

11. Ze správního spisu soud zjistil tyto, pro řízení podstatné, skutečnosti.
12. Žalobce byl dne 23. 1. 2024 zajištěn dle § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb., o policii, neboť byl dán důvod se domnívat, že na území České republiky pobývá neoprávněně, když se prokázal neplatným cestovním dokladem, ve kterém bylo navíc vylepeno pouze schengenské vízum typu C s platností od 16. 3. 2017 do 10. 9. 2017.
13. Z lustrace databáze EUODAC provedené dne 23. 1. 2024 vyplývá, že žalobce podal dne X v Nizozemí žádost o azyl.

14. Dne 23. 1. 2024 žalobce podal vysvětlení, ve kterém mimo jiné uvedl, že poprvé přicestoval na území schengenského prostoru dne 21. 3. 2017 přes Francii, když cestoval lodní dopravou z Alžírsko do Francie na základě biometrického cestovního pasu s vylepeným francouzským vízem typu C s platností od 16. 3. 2017 do 10. 9. 2017. Ve Francii, kam cestoval jako turista, pobýval asi 7 – 8 měsíců. Poté vycestoval do Belgie a následně do Anglie, což již bylo po vypršení platnosti francouzského víza, a tudíž již v schengenském prostoru pobýval neoprávněně. Kvůli úmrtí matky vycestoval v červnu 2019 z Anglie přes Itálii zpět do domovského státu, kde pobýval asi 8 měsíců a poté vycestoval ilegálně jako migrant lodí do Itálie, kde zůstal asi jeden měsíc a poté vycestoval vlakem do Belgie, kde zůstal do roku 2023. Následně vycestoval na několik měsíců do Holandska, a to od dubna 2023 do srpna 2023, kde byl kontrolován policií. Byl propuštěn a dostal nějaký papír, o kterém neví, co to bylo. Nato vycestoval zpět do Belgie, kde pobýval do 17. 9. 2023, kdy vycestoval do České republiky kvůli přítelkyni, která je občankou České republiky a se kterou čeká dítě. Ode dne 17. 9. 2023 do 23. 1. 2024 pobývá na území České republiky nepřetržitě. Přítelkyni poznal v Belgii v roce 2021, kdy zde pobývala jako turistka a od té doby za žalobcem asi 11 krát přicestovala na několik dnů. Je si vědom toho, že pobývá na území České republiky neoprávněně a že nemá platný cestovní pas, který chce nyní získat nový s tím, že za tím účelem chce komunikovat se zastupitelským úřadem Alžírsko. V současné době to ale není možné, jelikož nemá žádné pobytové oprávnění v České republice. V současné době může vycestovat do Belgie nebo do Holandska na nějakou dobu i s přítelkyní, jejíž těhotenství není v tomto překážkou. Neviděl také problém v tom, že by vycestoval sám. Přítelkyně snáší těhotenství dobře, chodí do práce a je schopna se o sebe postarat sama po dobu nepřítomnosti žalobce. Přesto však žalobce chce zůstat v České republice se svojí přítelkyní. Do Evropy vycestoval, protože je v Evropě lepší život. O azyl nikdy nežádal. S tím, že od dubna 2023 do srpna 2023 vycestoval do Holandska, kde byl kontrolován policií a následně propuštěn. Dostal nějaký papír, o jehož významu nic nevěděl. V Praze bydlí u přítelkyně v pronajatém bytě o velikosti 1+kk, kde platí na půl nájem ve výši 13 000 Kč měsíčně. Pracuje jako online prodávač zboží přes internet, kdy si vydělá asi 800-1000 EUR měsíčně. Je si vědom svého neoprávněného pobytu na území České republiky. Ke svým osobním poměrům uvedl, že je svobodný a bezdětný. Má finanční prostředky z brigád. V současné době žádné peníze nemá, jelikož zaplatil právníka. K možností uložením zvláštních opatření podle § 123b zákona o pobytu cizinců žalobce uvedl, že má adresu pobytu u své přítelkyně, nemá prostředky na složení kauce ani nikoho, kdo by za něj mohl kauci složit. V současné době nemá žádné peníze. Mohl by se chodit hlásit na policii a zdržovat se v místě pobytu. Je zdravý a s ničím se neléčí. V České republice nemá žádné rodinné příslušníky. Nemá žádnou překážku ve vycestování do země původu, ani mu tam nic nehrozí, ale chce žít v Evropě. Všem otázkám rozuměl.
15. Následně žalovaný vydal napadené rozhodnutí, kterým žalobce zajistil, jak je uvedeno v bodě 1.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

16. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních námitek vycházejících přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále s.r.s.).

17. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání, neboť žalobce nařízení jednání ve lhůtě 5 dnů ode dne podání žaloby nenavrhoval a žalovaný naopak výslovně souhlasil s rozhodnutím bez nařízení jednání. Soud pak tedy za této situace a s ohledem na obsah správního spisu nepovažoval nařízení jednání za nezbytné. Rovněž nepovažoval za důvodné provádění žalobcem navrhovaných důkazů, neboť tvrzení, která jimi hodlal prokazovat, žalovaný v napadeném rozhodnutí nezpochybnil.
18. V dané věci soud vyšel z níže uvedených právních předpisů.
19. Podle § 129 odst. 1 zákona o pobytu cizinců *[n]elze-li účinně uplatnit zvláštní opatření za účelem vycestování, policie zajistí na dobu nezbytně nutnou cizince, který neoprávněně vstoupil nebo pobýval na území, za účelem jeho předání podle mezinárodní smlouvy sjednané s jiným členským státem Evropské unie přede dnem 13. ledna 2009 nebo přímo použitelného právního předpisu Evropské unie³⁷); policie na dobu nezbytně nutnou zajistí i prováděného cizince v případě, že jeho průvoz nelze z objektivních důvodů dokončit bez nutné přestávky.*
20. Podle § 129 odst. 7 zákona o pobytu cizinců *[p]olicie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy předání nebo průvozu cizince. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy předání nebo průvozu, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem předání nebo průvozu je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.*
21. Podle § 125 odst. 1 první věty zákona o pobytu cizinců *[d]oba zajištění nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody. V případě cizince mladšího 18 let nebo rodiny s nezletilými dětmi nesmí doba zajištění překročit 90 dnů.*
22. Podle § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců *[z]vláštním opatřením za účelem vycestování cizince z území nebo z území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace (dále jen „zvláštní opatření za účelem vycestování“) je*
  - a) *povinnost cizince oznámit policii adresu místa pobytu, zdržovat se tam, každou jeho změnu oznámit následující pracovní den policii a ve stanovené době se na adrese místa pobytu zdržovat za účelem provedení pobytové kontroly,*
  - b) *složení peněžních prostředků ve volně směnitelné měně ve výši předpokládaných nákladů spojených se správním vyhoštěním (dále jen „finanční záruka“) cizincem, kterému je zvláštní opatření za účelem vycestování uloženo; peněžní prostředky za cizince může složit státní občan České republiky nebo cizinec s povoleným dlouhodobým anebo trvalým pobytem na území (dále jen „složitel“),*
  - c) *povinnost cizince osobně se hlásit policii v době policií stanovené, nebo*
  - d) *povinnost cizince zdržovat se v místě určeném policií a ve stanovené době být v tomto místě přítomen za účelem provedení pobytové kontroly“.*
23. Podle § 174a zákona o pobytu cizinců *[p]ři posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných*

vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.

24. Zdejší soud má předně za účelové tvrzení žalobce v tom směru, že v Nizozemí nepodal žádost o azyl. Z lustrace databáze EURODAC provedené dne 23. 1. 2024 se podává, že žalobce dne X v Nizozemí požádal o azyl. Není přitom žádného rozumného důvodu domnívat se bez dalšího, že by příslušné nizozemské státní orgány samy svévolně registrovaly žalobce coby žadatele o azyl bez jeho vědomí. Pokud žalobce dostal v Nizozemí „nějaký papír“, kterému nerozuměl, měl ve vlastním zájmu vyvinout odpovídající aktivitu směřující k tomu, aby byl řádně seznámen s obsahem příslušného dokumentu. Lhostejnost žalobce v tomto směru pak jistě nemůže být kladena k tíži žalovanému.
25. Pokud jde o možnost užití mírnějších opatření, soud má za to, že se žalovaný zejména na stranách 6 až 9 napadeného rozhodnutí dostatečně zabýval možnostmi užití zvláštních opatření za účelem vycestování žalobce a řádně u jednotlivých opatření odůvodnil, proč k nim nebylo možné v případě žalobce přistoupit. Na tuto část odůvodnění napadeného rozhodnutí proto soud v podrobnostech také odkazuje. Žalobce sám v žalobě poukázal zejména na možnost uložení povinnosti cizince oznámit policii adresu místa pobytu, zdržovat se tam, každou jeho změnu oznámit následující pracovní den policii a ve stanovené době se na adrese místa pobytu zdržovat za účelem provedení pobytové kontroly. Uvedl dokonce i konkrétní adresu místa svého pobytu v České republice. Žalovaný ovšem nepřistoupil k uložení tohoto mírnějšího opatření nejen proto, že neměl v době vydání napadeného rozhodnutí dostatečný časový prostor pro ověření tvrzení žalobci o jeho skutečném pobytu na uvedené adrese, nýbrž jej k tomu vedly i další důvody, jež v napadeném rozhodnutí také uvedl. V souladu s usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne dne 28. 2. 2017, čj. 5 Azs 20/2016-38, totiž žalovaný přihlédl k tomu, že žalobce přicestoval do schengenského prostoru vědomě nelegálně tzv. za lepším životem a dále pobýval postupně vědomě nelegálně ve více členských státech Evropské unie a nakonec i na území České republiky. Neměl přitom u sebe ani platný cestovní doklad. To vše svědčí o tom, že žalobce dlouhodobě ignoruje základní imigrační pravidla platná nejen na území České republiky, ale na území jiných členských států Evropské unie. Na tom nic nemění ani ta okolnost, že se dobrovolně dostavil na pracoviště žalovaného v domnění, že se tím jeho pobyt na území České republiky „stane legálním.“ Lze proto souhlasit se závěrem žalovaného, že pro dosavadní chování žalobce a nerespektování veřejnoprávních povinností stanovených Českou republikou nebo jinými státy EU by ani uložení povinnosti cizince oznámit policii adresu místa pobytu, zdržovat se tam, každou jeho změnu oznámit následující pracovní den policii a ve stanovené době se na adrese místa pobytu zdržovat za účelem provedení pobytové kontroly nebylo dostačujícím opatřením. Totéž ostatně platí i ohledně dalších zvláštních opatření ve smyslu ust. § 123b odst. 1 písm. c) a písm. d) zákona o pobytu cizinců.
26. Co se týče tvrzení žalobce, že má dostatek finančních prostředků na složení případné finanční záruky, pak k tomu je nutno konstatovat, že žalobce do protokolu o podání vysvětlení uvedl, že sice vydělává jako prodejce na internetu a že má finanční prostředky, ale současně následně upřesnil, že aktuálně žádné peníze nemá, protože zaplatil právníka, což

zopakoval i ke konkrétnímu dotazu žalovaného k možnosti užití zvláštních opatření podle ust. § 123b zákona o pobytu cizinců, kdy výslovně uvedl též, že nedisponuje finanční částkou, ani nemá nikoho, kdo by za něj kauci mohl složit. Takové výslovné vyjádření žalobce do protokolu o podání vysvětlení (při současné absenci jakékoli nabídky na složení finanční záruky) pak podle zdejšího soudu představuje dostatečný podklad pro závěr, že žalobce nemá finanční prostředky na složení finanční záruky, protože mu nelze uložit zvláštní opatření podle ust. § 123b odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců v podobě složení peněžních prostředků ve volně směnitelné měně ve výši předpokládaných nákladů spojených se správním vyhoštěním. Pokud pak jde o tvrzení žalobce o úhradě částky ve výši 3 000 Kč, pak není zřejmé, co mínil tím, že se mělo jednat o finanční záruku, když žalovaný naproti tomu tvrdí, že šlo o úhradu pokuty za porušení ust. § 103n zákona o pobytu cizinců. V každém případě nelze z úhrady zmíněné částky bez dalšího činit jakékoli závěry o schopnosti žalobce složit případně finanční záruku.

27. Přiměřenosti zajištění žalobce se žalovaný zabýval dostatečně zejména na str. 10 a 11 napadeného rozhodnutí a podle zdejšího soudu nijak nepochybil, když svůj závěr o přiměřenosti zajištění žalobce opřel zejména o skutečnost, že žalobce nelze považovat za rodinného příslušníka občana Evropské unie ve smyslu ust. § 15a odst. 3 písm. b) zákona o pobytu cizinců a že s přítelkyní, se kterou se seznámil v Belgii, kam za ním dojížděla, může pobývat v Nizozemí, kde by oba v současné době mohli pobývat oprávněně. Žalobce má rovněž možnost vycestování do země původu a požádat zde prostřednictvím zastupitelského úřadu o povolení k pobytu na území České republiky. Žalobce nadto sám v protokolu o podání vysvětlení uvedl, že s ním může přítelkyně vycestovat do Belgie či Nizozemí. Její těhotenství není v tom překážkou, neboť je snáší dobře, chodí do práce a je schopna se o sebe postarat po dobu nepřítomnosti žalobce, který rovněž podle svých slov může vycestovat i sám bez přítelkyně. Nynější tvrzení žalobce ohledně aktuálních zdravotních obtíží jeho přítelkyně proto soud považuje předně za irelevantní, neboť udávané obtíže nelze bez dalšího dávat do souvislosti se zajištěním žalobce. Soudu se ovšem s ohledem na skutečnosti uváděné žalobcem v podání vysvětlení jeví také jako účelová.

VI. Závěr a náklady řízení

28. Ze všech shora uvedených důvodů zdejší soud neshledal žalobu důvodnou, když současně neshledal v postupu žalované žádná vážná pochybení či jiné deficity, a proto ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
29. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků zdejší soud rozhodl podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřisluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se žalovanému náhrada nákladů řízení nepřiznává.
30. Pokud jde o návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žaloby, o tomto zdejší soud nerozhodoval, neboť v zákonné lhůtě rozhodl ve věci meritorně.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Příkladně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 29. února 2024

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D., v. r.
samosoudce